

1 Μαρτίου 2015

«Δανείζει Θεώ ο ελεών πτωχόν»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μια μέρα, την ώρα που περνούσα μαζί με τον όσιο από την πλατεία της πόλης, βλέπω στα δεξιά μου έναν άνθρωπο, που κάτι σιγομουρμούριζε.

Τον ακολουθούσαν ένα σμάρι φτωχοί και ζητιάνοι, ζητώντας του ελεημοσύνη. Κι εκείνος, ενώ έκανε πως τους απόδιωχνε τάχα, τους έβαζε κρυφά στα χέρια τα ελέη της αγάπης του. Μ' αυτόν τον τρόπο έκρυβε από τους ανθρώπους τις αγαθοεργίες Του.

Εγώ όμως το πήρα είδηση. Σκούντησα λοιπόν τον όσιο και του φανέρωσα χαμηλόφωνα την αρετή του διαβάτη. Αυτός δεν φάνηκε να εντυπωσιάστηκε.

- Τον ξέρω, παιδί μου, είπε. Πολλές φορές έχουμε ανταμώσει. Εσύ μάθε μόνο τούτο, ότι για τον Θεό είναι μέγας.

Λίγες μέρες αργότερα του ζήτησα να μου πει κάτι γι' αυτή την αρετή, και μου διηγήθηκε ένα παράδοξο θαύμα.

- Ήμουν παιδί μικρό, είπε, ίσαμε δέκα χρονών, και είχα πάει στην εκκλησία του αγίου αποστόλου Θωμά για να προσευχηθώ. Εκεί βρήκα ένα γέροντα να διδάσκει το λαό. Ανάμεσα στ' άλλα μίλησε και για την ελεημοσύνη. Είπε μάλιστα, ότι αυτός που δίνει κάτι στους φτωχούς, είναι σαν να το καταθέτει στα χέρια του ίδιου του Κυρίου. Με κάποια δυσφορία άκουσα τα λόγια εκείνου του κήρυκα. Μου φάνηκαν υπερβολικά.

"Μα αφού ο Χριστός, όπως μου λένε, είναι στους ουραμούς, στα δεξιά του Πατέρα Του", συλλογιζόμουν με το παιδικό μου μυαλό, "πώς θα βρεθεί στη γη, για να πάρει αυτά που δίνουμε στους φτωχούς;". Με τέτοιες σκέψεις προχωρούσα στο δρόμο, όταν, ξάφνου, βλέπω να περνάει ένας φτωχός κουρελής, που- ω του θαύματος!- πάνω απ' το κεφάλι του είχε την εικόνα της μορφής του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Η εικόνα, αόρατη βέβαια στους άλλους, στεκόταν όρθια και ακολουθούσε το ζητιάνο παντού. Καθώς λοιπόν αυτός περπατούσε, συναντήθηκε μ' έναν καλό άνθρωπο, που του έδωσε ψωμί. Τη στιγμή όμως που ο φιλάνθρωπος εκείνος διαβάτης άπλωσε το χέρι του, άπλωσε κι ο Χριστός το δικό του μέσ' από τη μετέωρη εικόνα, πήρε το ψωμί και, αφού ευχαρίστησε, το έδωσε στο φτωχό. Μα ούτε εκείνος ούτε κι ο διαβάτης κατάλαβαν τι έγινε.

Ο θαυμασμός μου γι' αυτό που είδα δεν περιγράφεται. Ε, από τότε πια πίστεψα ακράδαντα, πως όποιος δίνει στους αδελφούς ό,τι έχουν ανάγκη, το βάζει πραγματικά στα χέρια του Χριστού, που τη μορφή Του βλέπω να στέκεται πάνω απ' όλους τους φτωχούς. Όσο μπορώ λοιπόν ασκώ την αρετή της ελεημοσύνης. Και ο

Χριστός μου μ' ευχαριστεί για κάθε φτωχό που βοηθάω.

Από το βιβλίο: «ΕΝΑΣ ΑΣΚΗΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΟΣΙΟΣ ΝΗΦΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΝΗΣ»

ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Πηγή: agiameteora.net